

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 14 0 U 004134 19 Uvp
Banjaluka, 05. novembra 2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Merside Bjelobrka i Edine Čupeljić, članova vijeća, uz učešće zapisničara Radmile Dmitrović, u upravnom sporu po tužbi tužioca Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika V., protiv rješenja tužene Uprave, broj: ... od 14. marta 2019. godine, u predmetu izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanja prava na nepokretnostima, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu, broj: 14 0 U 004134 19 U od 18. septembra 2019. godine, u sjednici vijeća održanoj 05. novembra 2021. godine, donosi

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom se odbija tužba protiv uvodno označenog akta tužene, te odbija zahtjev tužioca za naknadu troškova spora. Osporenim aktom se odbija žalba tužioca, protiv rješenja Komisije za izlaganje na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanje prava na nepokretnostima, Područne jedinice V., broj: ... od 12. novembra 2018. godine. Tim se rješenjem, u tački 1. dispozitiva, utvrđuje sadržaj nepokretnosti u privremenom listu nepokretnosti/popisnom listu broj 249 k.o. V. 2, koje se sastoje od: a) zemljišta označenog kao k.č. br. 377; b) objekata na k.č. br. 377, po namjeni korišćenja: stambeni objekat površine 84 m², kao objekat broj 1 i ostali objekti površine 34 m², kao objekat broj 2; u tački 2. dispozitiva, na istim utvrđuje pravo svojine u korist zainteresovanog lica Đ.J., sina S. iz V., sa 1/1 dijela; u tački 3., određuje da nema ograničenja prava raspolaganja; u tački 4., da će se u katastar nepokretnosti k.o. V. 2, izvršiti upis podataka o nepokretnostima i nosiocima prava, kao u tačkama 1. do 3. dispozitiva rješenja; u tački 5., p.l.n. br. 249 k.o. V. 2, čini sastavni dio ovog rješenja.

Odbijanje tužbe sud obrazlaže razlozima da donošenjem osporenog akta kojim se odbija žalba tužioca, nije povrijeđen zakon na štetu tužioca, jer je prvostepenim rješenjem odlučeno u skladu sa odredbama člana 73. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 6/12, 110/16 i 62/18, u daljem tekstu: Zakon), kojim je propisano da se u katastar nepokretnosti upisuju podaci o nepokretnostima prema podacima katastarske evidencije, zemljišnih knjiga i drugih isprava kojima se dokazuje pravo na nepokretnostima (ugovori, sudske odluke, kao i odluke drugih nadležnih organa) i na bazi

knjiga uloženi ugovora (stav 1.), da se tehnički podaci o nepokretnostima upisuju u katastar nepokretnosti isključivo prema podacima premjera izvršenog u Gaus-Krigerovoj projekciji (stav 2). U postupku pripreme za izlaganje na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanje prava na istim, za k.o. V.2, izvršena je digitalizacija analognog u digitalni katastarski plan, te predmetna parcela dobila stvarnu površinu od 551 m². Navedena površina je utvrđena iz pravouglanih koordinata prelomnih tačaka graničnih linija na digitalnom planu, pri čemu se utvrđivanju površina pristupilo poslije prikupljanja podataka, kontrole prikupljenih podataka i otklanjanja utvrđenih grešaka, kako je propisano članom 42. stav 1. Pravilnika o digitalnom geodetskom planu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj, 43/04). Usljed digitalizacije analognog katastarskog plana k.o. V. 2, u digitalni katastarski plan, došlo je do razlike u površinama između katastarske evidencije i podataka upisanih u p.l.n. Ova razlika u površini parcele je u granicama dozvoljenog odstupanja, prema formuli datoj u članu 47. stav 2. Pravilnika, što se ne smatra nesaglasnošću u podacima. S obzirom da je organ izvršio tačnu identifikaciju parcela i objasnio takvo odstupanje, sud ocjenjuje da su prigovori u tužbi neosnovani. Nije osnovano pozivanje tužioca na drugo rješenje tužene, broj: ... od 31. januara 2019. godine, kojim je poništeno prvostepeno rješenje i predmet vraćen na ponovno odlučivanje, jer nije utvrđeno kako je došlo do razlike u površini parcela starog i novog premjera. U konkretnom slučaju, osporeni akt sadrži dovoljno uvjerljive razloge o tome kako je nastala razlika u površini parcele. Iz tih razloga sud sudi kao u izreci pobijane presude.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude tužilac osporava njenu zakonitost, u skladu sa članom 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). Smatra da u postupku nije utvrđeno pravo stanje stvari, pa da je učinjena povreda članova 8. i 123. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu: ZOUP). U postupku izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanja prava na nepokretnostima, koriste se prije svega podaci upisani u zemljišne knjige, zbog čega se identifikacija parcela starog i novog premjera vrši od strane člana Komisije geodetske struke. Smatra da je pogrešan zaključak tužene da se isključivo primjenjuju podaci iz katastarskog operata i to neosnovano potvrđuje i sud u presudi, a da nije utvrđeno zbog čega se pojavljuje razlika u površini između starog i novog premjera. U tom smislu, nejasan je zaključak da je razlika u površini parcela starog i novog premjera u granicama dozvoljenog odstupanja. Formulu iz člana 47. stav 2. Pravilnika, primjenjuju isključivo članovi Komisije geodetske struke, a da to u konkretnom slučaju nije učinjeno. Predlaže da se zahtjev uvaži, presuda preinači i poništi osporeni akt, a tužena obaveže da mu naknadi troškove spora.

Tužena u odgovoru na zahtjev ostaje kod navoda iz obrazloženja osporenog akta.

Zainteresovano lice nije dalo odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu i ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud odlučuje kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je Komisija izvršila izlaganje na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanje prava na nepokretnostima evidentiranim u p.l.n. br. 249 k.o. V. 2, na raspravama održanim dana 30. oktobra 2018. godine i 12. novembra 2018. godine. Član Komisije geodetske struke, na zapisnik o toku izlaganja, izjavio je da je za nepokretnosti iz p.l.n. br. 249 k.o. V. 2, u kojem je za nosioca prava upisan M.J., sa 1/1 dijela, identifikacijom parcela starog i novog premjera utvrđeno da parceli novog premjera k.č. br. 377 iz p.l.n. i p.l. br. 249, odgovara parcela starog premjera k.č. br. 6/102, upisana u z.k. ul. br. 2236 k.o. V.,

upisana kao državna svojina, organ upravljanja Skupština opštine V., sa 1/1 dijela, sa pravom korišćenja u korist zainteresovanog lica Đ.J., sa 1/1 dijela. Na raspravi je upis u p.l.n. br. 249 osporen navodima da je predmetne nepokretnosti Đ.J. kupio od M.J. 2000. godine i da je kupoprodajni ugovor proveden u zemljišnoj knjizi. U pogledu razlike koja se pojavljuje u površini, član Komisije se izjasnio da je poređenjem podataka starog i novog premjera utvrđeno da parcela starog premjera po položaju i obliku odgovara parceli novog premjera, da sa svih strana graniči sa privatnim posjedima, a sa zapadne strane graniči sa ulicom. Kako ulica cijelom dužinom ima istu širinu, da se ne može sa sigurnošću utvrditi gdje je nastala razlika u površini. S obzirom da se prešlo sa analognog na digitalno računanje površina, tačna površina je digitalna površina. U skladu sa navedenim, razliku u površini koja se pojavljuje između parcela starog i novog premjera, Komisija ne smatra nesaglasnošću u podacima. Nalazeći da su ispunjeni zakonom propisani uslovi, na osnovu člana 86. Zakona, Komisija prvostepenim rješenjem utvrđuje sadržaj nepokretnosti i na tim nepokretnostima utvrđuje pravo svojine u korist zainteresovanog lica Đ.J., sa 1/1 dijela. Osporenim aktom tužena odbija žalbu kao neosnovanu. Presudom sud odbija tužbu i održava na snazi osporeni akt.

Pobijana presuda je pravilna i na zakonu zasnovana.

Osporenim aktom tužena odbija žalbu tužioca kao neosnovanu, uz obrazloženje da je neosnovan prigovor koji se odnosi na razliku u površini parcele. Do odstupanja u površini parcele je došlo prilikom prenosa podataka sa analognog na digitalni katastarski plan. Ukupna površina parcele označene kao k.č. br. 377, upisane u pl. br. 249 k.o. V. 2, iznosi 556 m², dok u p.l.n. br. 249 k.o. V. 2, površina iznosi 551 m² (manja za 4 m²), a po zemljišnoknjižnim podacima, površina parcele k.č. br. 6/102 je 500 m² (manja za 51 m², u odnosu na površinu upisanu u p.l.n.). Pravilno sud u pobijanoj presudi cijeni da je jasno obrazložena razlika površine parcele, jer je stvarna površina parcele preuzeta iz važeće katastarske evidencije, a razlika koja se pojavljuje u površini od 4 m² je u granicama dozvoljenog odstupanja, u skladu sa formulom iz člana 47. stav 2. Pravilnika.

Pored navedenog, u osporenom aktu je obrazloženo da se površine, odnosno tehnički podaci o nepokretnostima izlažu prema podacima katastarske evidencije, odnosno premjera izvršenog po Gaus-Kriggerovoj projekciji. Izvršenom identifikacijom je utvrđeno da katastarska k.č. br. 377, odgovara zemljišnoknjižnoj k.č. br. 6/102, koja je nesporno u svojini zainteresovanog lica. Površina starog premjera se ne upisuje u katastar nepokretnosti, a razlika između površina starog i novog premjera nije od uticaja, jer je izvršena identifikacija koja nije osporena. Neslaganje površina između starog i novog premjera, ne znači da izvršena identifikacija nije tačna, a nije osporena. Neosnovan je prigovor da je odlučeno pogrešnom primjenom člana 84. stav 1. tačka a) Zakona, koji propisuje da se prava na nepokretnostima utvrđuju na osnovu stanja upisanog u zemljišnoj knjizi, ako se ustanovi da taj upis odgovara stvarnom stanju. U slučaju kada se ustanovi da upis u zemljišnoj knjizi ne odgovara stvarnom stanju i da zemljišna knjiga nije ažurna, izlaganje podataka o nepokretnostima i uspostavljanje nove katastarske evidencije se vrši prema katastarskim podacima, a to je ovdje slučaj. U skladu sa navedenim, sud je u pobijanoj presudi dao jasno obrazložene razloge za odbijanje tužbe, uz ocjenu da je u upravnom postupku koji je prethodio donošenju osporenog akta, postupljeno po pravilima postupka, da je činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno i na isto pravilno primijenjeni članovi 86. stav 1. i 73. stav 1. i 2. Zakona.

Kod takvog stanja stvari, donošenjem pobijane presude nije ostvaren nijedan razlog nezakornosti iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se na osnovu člana 40. stav 1. ZUS, zahtjev odbija.

Zapisničar
Radmila Dmitrović

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić